

Arabisk språk

Arabisk språk tilhører en sørlig gruppe av vestsemittiske språk.

Det er ca. 300 millioner mennesker som bruker arabisk språk offentlig, muntlig og skriftlig i Midtøsten og Nordafrika (se kartet).

De eldste kjente tekstene på arabisk ble oppdaget på den arabiske halvøya nær byen Al-Madine (i Saudi Arabia),

Disse tekstene tilhører perioden mellom første århundre f.kr. og 300-500 e.kr.

Arabisk språk regnes i dag som et av jordens viktigste språk.

Det har litteratur som er blant de største i verden.

Arabisk språk og arabisk kultur har etter fødselen til Mohammad spredd seg og ble offisielt språk i den muslimske perioden.

Den arabiske litteraturen bygger på Koranens tekster samt på gamle nedarvede uttrykk og dikt/tekster.

Det er nå en viss forskjell mellom arabisk standard skrift og muntlig språk, dette har flere årsaker:

1- Kontakten med andre nasjoner i den arabisk-islamske perioden førte til mange lånord fra persisk, tyrkisk osv.

Dette skjer kanskje for alle språk, for eksempel er det forskjell mellom engelsk språk i Storbritannia og engelsk språk i USA.

2- Da araberne mistet makten og deretter kom under det Ottomanske imperiet, ble tyrkisk offisielt språk.

Denne perioden var hard for araberne, de mistet mye av språket og kulturen.

3- Den nye koloniseringen fra England og Frankrike, førte til lån av mange nye ord.

Dette førte til at det for eksempel er vanskelig for en marokkaner å snakke med en iraker når de snakker sine dialekter fordi den marokkanske dialekten består av arabisk, berbersk og fransk mens irakisk dialekten består av arabisk, persisk, tyrkisk og engelsk. Men hvis de snakker standard arabisk kan de forstå hverandre uten vanskelighet.

Det vi kan si at om arabere kan forstå hverandre avhenger av hvor langt fra hverandre dialektene ligger.

Standard arabisk brukes nå i bøker, medier ved offentlige kontorer osv.

Egenskaper ved det arabiske språket

- 1- Det har flere kraftige lyder.
- 2- Det har mange strukturerte ord i de siste bokstavene.
- 3- Det har tre lange vokaler og tre korte vokaler.
Vokalene kan skiftes eller tas vekk i samsvar med forhold/kasusregler.
- 4- Det er kun en fortidsform for verb.
- 5- Det har ingen lyd som: p, v og kj/tj/ki (se arabiske bokstavene).
- 6- Det har nesten ingen stumme bokstaver.
- 7- Adjektivene og substantivene har samme bøyningsregler.
- 8- Det har kun bestemt artikkel (som i engelsk språk), denne er foranstilt.
- 9- Det har ikke intetkjønn.
- 10- Det har flere typer av infinitiv.
- 11- Det skrives fra høyre til venstre.
- 12- Det har flere pene skrifttyper "kalligrafi".
- 13- Standard arabisk er det språket som brukes i bøker, aviser, media og ved offentlige kontorer, mens dagligtale har flere lånte ord.

14- Verbet kan stilles foran i en setning eller stilles etter subjekt; at betydningen i setningen blir den samme.

15- Det har mange småord som grupperes i forhold til akkusativ, nominativ, jezim, genitiv.

...ønsker du mer, finner du det på "Arabistikk: Lær om arabisk".